

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2020 r. – Zardini / Komisja**(Sprawa T-511/20)**

(2020/C 320/63)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Alessandro Zardini (Marano di Valpolicella, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności:

- decyzji z dnia 20 czerwca 2019 r., którą skarżący został wykluczony z udziału w egzaminach etapu oceny zintegrowanej konkursu EPSO/AD/371/19;
- decyzji z dnia 31 października 2019 r., którą oddalono jej wniosek o ponowne rozpatrzenie wykluczenia z konkursu EPSO/AD/371/19;
- decyzji organu powołującego z dnia 7 maja 2020 r., którą oddalono zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Skarżący wnosi również o obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawie T-456/20, LA/Komisja i T-474/20, LD/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Asempre / Komisja**(Sprawa T-513/20)**

(2020/C 320/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (Asempre) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Piqueras Ruiz, I. Igartua Arregui i M. Troncoso Ferrer)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3108 final z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.50872 (2020/NN) – Rekompensata dla Correos z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, 2011–2020, i w konsekwencji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3108 final z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.50872 (2020/NN) – Rekompensata dla Correos z tytułu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, 2011–2020, w której to decyzji Komisja stwierdziła między innymi, że rekompensata z tytułu świadczenia usługi publicznej wypłacana na rzecz Correos w latach 2011–2020 stanowi bezprawnie przyznaną pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która jest jednak zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 106 ust. 2 TFUE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie uznała, iż część rekompensaty wypłaconej przez państwo w rozpatrywanym okresie należy powiązać z okresem przed 2011 r., a konkretnie z latami 2007–2010. Jeśli Komisja zamierza jednak twierdzić, że referencyjna pozycja budżetowa odpowiada świadczeniu usługi powszechnej przez Correos w latach 2008, 2009 lub 2010 i że w związku z tym należy ją uznać za pomoc powiązaną z tymi okresami, trzeba było to wskazać w kodzie budżetowym, umieszczając na jego początku odpowiednio lata „2007”, „2008”, „2009” lub „2010”. Jednakże tak się nie stało. Zamiast tego owe pozycje budżetowe określono jako 2011 1701491N 441 i 2013 1703491N 442. Oznacza to, że powiązано je z usługą, którą wykonano i rozliczono w tym okresie rocznym, a nie w innym okresie.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1997, L 15, s. 14).

- W tym względzie skarżąca podnosi, że koszty doręczeń administracyjnych w rozpatrywanym okresie nie mogły być przedmiotem rekompensaty ze strony państwa, ponieważ owa rekompensata stanowi pomoc niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, którą Komisja pominęła jednak w zaskarżonej decyzji. Komisja przyjmuje bowiem kryterium, które jest całkowicie sprzeczne z kryterium przyjętym przez Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (krajową komisję ds. rynków i konkurencji), włączając koszty doręczeń administracyjnych do kosztów wykonywania obowiązków świadczenia usługi powszechnej, a w konsekwencji uznając, że mogą one być skutecznie zrekompensowane przez wkłady państwa. Odrzucając w ten sposób stanowisko Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia jako organu regulacyjnego dla sektora pocztowego, Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek przestrzegania gwarancji proceduralnych, którym należy się kierować przy stosowaniu art. 107 TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia 107 TFUE.

- W tym względzie skarżąca podnosi, że przy obliczaniu niniejszej pomocy Komisja nie powinna była wykluczyć kwot zwolnienia z podatku od nieruchomości i z podatku od działalności gospodarczej.